

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 10 november 2011 in zaak nr. 08/16071 in het geding
tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 april 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 november 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 december 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Op het hoger beroep zijn de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), het Vreemdelingenbesluit 2000 en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 van toepassing, zoals die luiden tot 1 juli 2010.

2.3. De minister klaagt in de enige grief dat de rechtbank, door te overwegen dat hij bij de beoordeling van de vermoedens van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer te wachten staat een onjuist beoordelingskader heeft gehanteerd, heeft miskend dat hij het juiste beoordelingskader heeft gehanteerd. De minister voert daartoe aan dat hij de beoordeling van de door de vreemdeling gestelde vrees bij terugkeer in het voornemen, dat in het besluit van 9 april 2008 is ingelast, weliswaar heeft opgenomen onder het kopje "geloofwaardigheid van de verklaringen", maar dat dit onverlet laat dat hij de vermoedens van de vreemdeling niettemin op realiteitszin heeft getoetst. Voorts heeft hij in het besluit uitgebreid gemotiveerd dat de vermoedens van de vreemdeling over wat hem bij terugkeer te wachten staat niet nopen tot vergunningverlening, zodat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij onvoldoende heeft gemotiveerd waarom hij de vrees van de vreemdeling bij terugkeer ongeloofwaardig acht, aldus de minister.

2.3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 februari 2010 in zaak nr. 200906650/1/V2, www.raadvanstate.nl) geldt dat, indien en voor zover de minister zich op het standpunt stelt dat de door een vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde feiten en omstandigheden met inbegrip van diens eventuele vermoedens die deel uitmaken van gebeurtenissen die volgens het asielrelaas hebben plaatsgevonden geloofwaardig worden geacht, en in zoverre als vaststaande feiten en omstandigheden moeten worden aangenomen, het vervolgens aan hem is om

te beoordelen of deze feiten en omstandigheden kwalificeren als rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. In het kader van die beoordeling vindt, zoals volgt uit de uitspraak van 21 juli 2009 in zaak nr. 200805962/1 (www.raadvanstate.nl), de beoordeling plaats van de plausibiliteit van de vermoedens van die vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat. Van die beoordeling maakt voorts deel uit de beantwoording van de vraag of, indien en voor zover de minister zich op het standpunt stelt dat de vermoedens van die vreemdeling over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat plausibel worden geacht, deze voldoende zwaarwegend zijn voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

2.3.2. Aan het besluit van 9 april 2008 heeft de minister een individueel ambtsbericht van 24 augustus 2005 (hierna: het ambtsbericht) ten grondslag gelegd. In het ambtsbericht is vermeld dat de vreemdeling bij besluit van 16 maart 2001 is benoemd tot bij het

welke functie hij tot mei 2003 heeft vervuld. Voorts is onder meer vermeld dat hij nadien bij besluit van 30 december 2003 is benoemd tot dat hij op 4 mei 2005 uit zijn
bij het ambt is ontzet,
terwijl niet duidelijk is wat hiervoor de reden was en voorts dat, voor zover bekend, de vreemdeling niet wordt gezocht door de Rwandese autoriteiten.

2.3.3. In het besluit van 9 april 2008 en het daarin ingelaste voornemen heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat hij geloofwaardig acht dat de vreemdeling de nationaliteit van Rwanda en de DRC heeft en voorts dat hij niet twijfelt aan de vermelde functies van de vreemdeling in het ambtsbericht in combinatie met hetgeen hij heeft verklaard over zijn functies bij Congodesk en Eagle Wings Resources (hierna: EWR) in de DRC, maar dat hij de gestelde vrees van de vreemdeling voor vervolging in Rwanda vanwege verraad en afvalligheid van de Rwandese overheid ongeloofwaardig acht, evenals diens gestelde vrees voor vervolging in de Democratische Republiek Congo (hierna: de DRC) door de Congolese overheid vanwege de grootschalige mineralencorruptie die ten goede kwam aan het Rwandese leger en die in 2001 door de Verenigde Naties wereldkundig is gemaakt. De minister acht daartoe in de eerste plaats redengevend dat in het ambtsbericht is vermeld dat, voor zover bekend, betrokkene niet door de Rwandese autoriteiten wordt gezocht en voorts dat de bedrijven Congodesk en EWR connecties hebben met de Rwandese veiligheidsdienst, het Rwandese leger en enkele topfunctionarissen van de Rwandese overheid, dat de vreemdeling in het nader gehoor heeft verklaard dat hij een goed salaris kreeg en goed samenwerkte met de baas van EWR, tevens de zwager van de Rwandese president. Ten aanzien van de stelling van de vreemdeling dat hij werk heeft gekregen opdat hij door de veiligheidsdienst in de gaten kon worden gehouden, heeft de minister vermeld dat de vreemdeling volgens diens verklaringen deel uitmaakte van het inlichtingencircuit van de Rwandese veiligheidsdienst en dat, nu hij niet heeft bedankt voor het werkaanbod dan wel ontslag heeft genomen terwijl hij in de gaten werd

gehouden, hij de vrees voor vervolging van overheidswege niet aannemelijk heeft gemaakt. Ten aanzien van de gestelde vervolging door de Congolese autoriteiten vanwege de mineralencorruptie heeft de minister vermeld dat de vreemdeling bij zijn asielaanvraag een inkoopvergunning als groothandelaar in Coltan heeft overgelegd, afgegeven op 18 februari 2003 te Bukavu, en voorts een document voor toestemming om mineralen te ontginnen, afgegeven op 19 februari 2003 te Bukavu. Nu de vreemdeling deze documenten, ondanks de sancties van de Verenigde Naties tegen Congodesk en EWR van 2001 en het wereldwijd bekendmaken van de mineralencorruptie in de DRC, heeft kunnen verwerven, heeft hij vervolging door de Congolese autoriteiten in verband met zijn persoonlijke rol in de mineralencorruptie niet aannemelijk gemaakt, te minder daar de vreemdeling heeft verklaard dat hij tot aan zijn vertrek in 2003 in de DRC is blijven wonen. Dit leidt volgens de minister tot de conclusie dat de vreemdeling niet in de negatieve aandacht staat van de Rwandese of Congolese autoriteiten.

Voorts heeft de minister vermeld dat, voor zover de vreemdeling bij terugkeer naar Congo een behandeling vreest die strijdig is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), omdat hij Tutsi is en uit Rwanda afkomstig, hij zich daaraan kan onttrekken door zich in Rwanda te vestigen, waarvan hij eveneens de nationaliteit bezit. Daarbij heeft de minister tevens in aanmerking genomen dat de vreemdeling niet kan worden gevolgd in zijn betoog dat de Rwandese autoriteiten hem niet als Rwandees accepteren, nu hij in 2003 een Rwandees paspoort heeft verkregen aan de authenticiteit waarvan niet wordt getwijfeld en dat door de Rwandese veiligheidsdienst bovendien diverse malen is gestempeld. Voorts volgt uit het ambtsbericht dat de vreemdeling niet wordt gezocht door de Rwandese autoriteiten, aldus de minister.

2.3.4. Door te overwegen dat de minister, gelet op voormelde uitspraak van 21 juli 2009, een onjuist beoordelingskader heeft gehanteerd, heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister in het in het besluit van 9 april 2008 ingelaste voornemen onder het kopje 'Geloofwaardigheid van de verklaringen' een onderscheid heeft gemaakt tussen de vermoedens van de vreemdeling die deel uitmaken van zijn asielrelaas en diens vermoedens over wat hem bij terugkeer in Rwanda dan wel de DRC staat te wachten. Uit de hiervoor onder 2.3.3 vermelde motivering kan immers worden afgeleid dat de minister de vermoedens van de vreemdeling dat hij in Rwanda door de autoriteiten wordt vervolgd vanwege verraad en afvalligheid van de Rwandese overheid en in de DRC door de Congolese overheid vanwege de mineralencorruptie als deel uitmakend van de gebeurtenissen van het asielrelaas ongeloofwaardig heeft geacht. Voorts kan daaruit worden afgeleid dat de minister inhoudelijk heeft beoordeeld of de geloofwaardig geachte verklaringen van de vreemdeling omtrent de door hem vervulde functies en zijn etnische afkomst kwalificeren als rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 en die kwalificatievraag ontkennend heeft beantwoord, met als conclusie dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000. Gelet hierop heeft de minister in dit geval inhoudelijk gezien een

juist beoordelingskader gehanteerd. Onder die omstandigheden bestaat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, geen grond voor het oordeel dat het besluit op dit punt niet deugdelijk is gemotiveerd.

De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden.

2.5. Aan de door de vreemdeling bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond dat de minister zijn besluit van 9 april 2008 niet heeft kunnen baseren op het ambtsbericht omdat zich een persoonsverwisseling heeft voorgedaan en niet de vreemdeling, maar een naamgenoot is benoemd tot

komt de Afdeling niet toe. Over die beroepsgrond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Deze beroepsgrond valt dientengevolge buiten het geschil.

2.6. Voorts heeft de vreemdeling in beroep tevergeefs betoogd dat de minister zijn in het besluit van 9 april 2008 vervatte standpunt dat de vreemdeling de informatie over zijn functies als directeur en secretaris-generaal heeft achtergehouden, niet heeft kunnen baseren op het ambtsbericht en derhalve onvoldoende heeft gemotiveerd dat zijn vrees voor vervolging en verraad vanwege afvalligheid van de Rwandese overheid ongeloofwaardig is. De vreemdeling heeft in beroep evenzeer tevergeefs betoogd dat de minister onvoldoende heeft onderbouwd waarom hij, gelet op het asielrelaas, niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de vreemdeling deze betogen uitsluitend heeft onderbouwd met de beroepsgrond dat niet hij, maar een andere persoon directeur en secretaris-generaal is geweest, aan welk betoog de Afdeling, zoals hiervoor onder 2.5 is overwogen, niet toekomt.

2.7. Ten slotte heeft de vreemdeling in beroep betoogd dat de minister heeft miskend dat het besluit van 9 april 2008 in strijd is met artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming, opgenomen in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, omdat hij bij terugkeer naar

in de DRC louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op ernstige schade als bedoeld in die bepaling. Hij wijst in dit verband op hetgeen in de algemene ambtsberichten inzake de DRC van januari 2010 en juli 2011 is vermeld over de veiligheidssituatie in de Kivu-provincies en op de uitspraak van de Afdeling van 9 mei 2011 in zaak nr. 201004872/1/V1.

2.7.1. Dit betoog slaagt niet, reeds omdat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling, gelet op zijn dubbele nationaliteit, zich in Rwanda kan vestigen.

2.8. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 10 november 2011 in zaak nr. 08/16071;
- III. verklaart het door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. van Goeverden-Clarenbeek, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

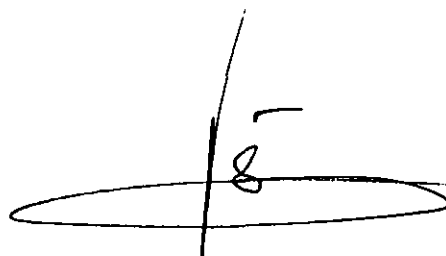
w.g. Van Goeverden-Clarenbeek
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2012

488.

Verzonden: 12 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser